

189.

**Rozporządzenie
Ministra Poczty i Telegrafów**

z dnia 16 lutego 1928 r.

w sprawie wymiany niezdatnych do użytku znaczków pocztowych.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o Poczcie, Telegrafii i Telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczty i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. Za opłatą ustanowioną w § 2, urzędy i agencje pocztowe przyjmują do wymiany:

1) niezdatne do użytku znaczki opłaty pocztowej, — na znaczki opłaty pocztowej równej wartości pod warunkiem, że:

a) znaczki są prawdziwe, ważne i nieuszkodzone,

b) nie noszą śladów używania, oraz

c) że je przedstawiono nalepione na kopertach (opakowaniach) albo na arkuszu papieru;

2) niezdatne do użytku, prawdziwe, ważne i całe kartki pocztowe pojedyncze i z opłaconą odpowiedzią, urzędowego nakładu z wytłoczonymi na nich znaczkami opłaty pocztowej, — na kartki pocztowe równej wartości;

3) nieprzyjęte przy okienku pocztowym zwykłe i polecane przesyłki listowe z wytłoczonymi na nich zapomocą maszyny nie dość czystymi, wyraźnymi albo kompletnymi znaczkami opłaty pocztowej, — na gotówkę w równej wartości.

§ 2. Tytułem opłaty manipulacyjnej za wymianę, urzędy i agencje pocztowe pobierają:

1) w wypadkach pod 1) w § 1, po 2 gr. od każdego nalepionego znaczka opłaty pocztowej;

2) w wypadku pod 2) w § 1, po 2 gr. od kartki pocztowej pojedynczej, po 4 gr. od kartki pocztowej z opłaconą odpowiedzią, jak również po 1 gr. od każdego na kartkach pocztowych ewentualnie nalepionego znaczka opłaty pocztowej;

3) w wypadku pod 3) w § 1, po 1 gr. od każdej przesyłki listowej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1928 r. i z dniem tym traci moc obowiązującą przepisy z niem sprzeczne.

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*